

К о п и е

Леката конница, каквато била българската и маджарската, щомъ е била въоръжена съ сабя, лжкъ и копие, отъ които най-важното е лжкътъ, държанъ въ ръце, тръбва да е била въоръжена не съ дълго, а съ късо, метателно копие⁴⁵. За това говори и следното:

Императоръ Лъвъ Мждри казва за българите и маджарите, че голъма част отъ тѣхъ носятъ два вида оръжие: закачено на рамото копие, а въ ръцетъ си държатъ лжкъ и съобразно случая си служатъ съ едното или другото. Това закачено на рамото копие може да биде само късо, метателно копие. Какво е било копието закачено на рамото на българските и маджарските конници, може да се види отъ едно художествено изображение на конникъ върху една кана на т. н. Атилово съкровище. Този конникъ държи въ лѣвата си ръка за косата единъ пленикъ, а съ дѣсната е хваналъ облегнатото върху дѣсното му рамо късо копие.

Също така късо копие е изобразено и въ паметника на Крума, Мадарскиятъ конникъ. Върхътъ на изхвърленото късо копие е забитъ въ гърба на лъва, който отъ смъртния ударъ се е простоналъ на дѣсната си страна и се бори вече съ смъртта, а краятъ на копието е при корема на коня.

Но ние намираме тукъ и единъ другъ и много характеренъ и важенъ предметъ въ форма на развѣти ленти. Като наблюдаваме копието на конника отъ Атиловото съкровище, забелязваме ясно, че надъ острието и тукъ има единъ предметъ, именно едно знаме (обр. 52). Също знаменни копия виждаме въ втората каменна рисунка отъ Плиска, както и въ Преславската рисунка, следователно и въ всички нарисувани старобългарски копия. И така сигурно е, че превързаната плетеница надъ острието на копието на Мадарския конникъ представлява също знаме (обр. 53). Още повече, както виждаме, този предметъ е плетенъ както опашката на коня въ релефа, а